

Quina ceguesa, mar, quin àrid cor

*Quina ceguesa, mar, quin àrid cor
no tornaràs penetrant avidesa,
ungida, tal com ara, de la llum més cortesa,
de la roca i la terra, exaltada per l'or.*

*Quin ànim juvenívol, quin tresor
d'intimes veus no dirà ta grandesa,
la il·limitada llibertat suspesa
que en el teu si es redreça i mai no mor.*

*Curulla plenitud de la gaubança,
origen vast d'una nova folia,
engany d'un vell malson sense esperança.*

*Vius només per a mi? Sóc jo qui atansa,
inútilment ardit, ta companyia,
i habito sense amor la teva estança.*

9 i 30-IX-79

BELL CORSER, QUINA CEGUESA...

Tres poemes

per Josep Mari

*A Marià Villangómez, amic i mestre,
que, malgrat els manipuladors de la ignorància,
no deixarà mai de ser nord
i fonament d'aquest poble.*

Bell corser del record

*Bell corser del record,
que esdevens, ara, somni,
travesso aquests carrers
amb avidesa nova.
Absent de la folia
de la ciutat salvatge,
he vingut a parar
a una plaça tranquil·la.
Uns al·lotets hi juguen
en la nit estiuenca.
Molt a prop, els sembrats,
d'infant, hi verdejaven.
Aquí era s'Hort del Bisbe,
si més no en la llegenda;
a ponent, ben esveltes
palmeres de ses Canyes;
de sa Creueta estant,
tot Dalt Vila cabia
dins el safareig clar,
i la sínia i la bèstia
rodant, sempre rodant.
Més enllà els camps tenien
un imprecís misteri
per nom o llunyania:
es Pou Sant, sa Bodega,
es Clot, sa Colomina...
Aquesta era l'escola,
amb les finestres grans
i l'estufa de llenya,
i el llarg mes de Maria.
Sols la mala consciència
va capgirar la història,
i el temps passà debades
molts anys sense memòria.
Bell corser del record,
que esdevenies joia...*

Clam de tardor

*Tariram i tariró,
que hem entrat a la tardor!*

*Munta-que-munta-que-mun,
núvol blanc amunt-amunt.*

*Jo et daré tots els ocells,
l'aigua fresca i els camps vells.*

*Jo et regalaré els camins
resplendents entre els nous brins.*

*Si tu els camins em regales,
jo, veles, illots i cales.*

*M'enfilaré pels filats
cap a la lluna dels gats.*

*Jacaréno, jacaró:
qui m'ensenya la cançó?*

*Jo mateix, i de passada,
te'n cobraré una besada.*

*Dels molins ve l'ample vent
i dels xàfecs, el torrent.*

*Jugarem a toc-i-pam
i al marro, patim-patam.*

*No: jo jugaré a la xinga
i a la corda, que ja dringa.*

*Tot morint la tarda esvelta,
la nit d'estrelles s'empelta.*

*Qui no dirà la cançó
del màgic clam de tardor?*